

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la Informació Prèvia núm. 265/2014, referent a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

1.- En data 01/08/2014 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per remissió de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior (en endavant, DGP), amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que l'01/06/2014 la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (PG-ME) "*tomaron fotografías de manifestantes sin consentimiento y sin informar cómo ejercer los derechos ARCO*". La persona denunciant, per tal d'acreditar els fets denunciats, facilitava un enllaç (www.youtube.com/...) a través del qual s'accedia a la gravació de l'actuació policial referida, i aportava una notícia publicada en el diari "Público.es", que sota el títol "*Los mossos obligaron a los detenidos a cubrirse con capuchas*" exposava que "*Imágenes grabadas por un videoaficionado desde un lugar elevado muestran cómo los agentes coaccionaron físicamente a varios detenidos tras las protestas en apoyo a Can Vies de este sábado para obligarles a encapucharse*".

La persona denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

3.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 265/2014), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el si d'aquesta fase d'informació prèvia, en data 04/08/2014, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va efectuar una sèrie de comprovacions a través d'Internet.

Així, es va constatar que a partir de l'enllaç que la persona denunciant indicava al seu escrit de denúncia (www.youtube.com/...), s'accedia a un vídeo publicat a *YouTube*, en el qual es mostraven imatges d'una actuació de la PG-ME que, segons s'indica en el vídeo, es va dur a terme l'01/06/2014.

2.- També en el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 05/09/2014 es va requerir a l'entitat denunciada per tal que informés sobre diversos extrems relacionats amb els fets denunciats.

La DGP va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 29/09/2014, pel qual s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Que "*el 31 de maig de 2014 es va dur terme una manifestació no comunicada a la ciutat de Barcelona en protesta del desallotjament de Can Vies*"

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

- Que *“durant tot el recorregut d'aquesta manifestació (...) un grup format per unes 300 o 400 persones van protagonitzar aldarulls molt greus a la via pública”* consistents en la crema de contenidors –en molts dels casos col·locats a mode de barricada per impedir el pas de vehicles policials afectant els focs a immobles i vehicles particulars-, crema de papereres, llançament de pedres, ampolles, trencament de vidres d'entitats bancàries, danys a mobiliari urbà, etc.
- Que *“davant aquesta situació de desordres i al fet que els manifestants continuaven amb les destrosses, el dispositiu policial va embossar part d'aquest grup a l'alçada de Gran Via de les Corts Catalanes amb el carrer Rocafort, per ser aquest el lloc més idoni per procedir a la identificació i escorcoll dels integrants del grup, amb les condicions necessàries per garantir la seva seguretat i integritat física, i posar fi a les accions violentes que estaven duent a terme”*.
- Que *“aquesta acció es va dur a terme a l'empara del que preveuen els articles 19 i 20 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, motiu pel qual es va posar en coneixement de Fiscalia el resultat de la diligència. En conseqüència, Fiscalia va ser informada de manera immediata tant de les identificacions efectuades, com del detall i manera com aquestes es van dur a terme (...)”*
- Que *“així mateix (...) el dispositiu policial va fer ús de càmeres mòbils, l'ús de les quals va ser informat a la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya, per tal de donar compliment al que preveu la normativa de videovigilància policial”*.
- Que, tant de la presa de fotografies, com dels enregistraments, es va procedir a informar *“a Fiscalia, a la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya i a aquells Jutjats que han correspost els atestats als que es van incorporar les imatges que van resultar necessàries per a la repressió de les infraccions penals denunciades”*.

Fonaments de Dret

1.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- A partir del relat de fets que s'ha exposat a l'apartat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats. Així, primerament s'abordarà allò referent a la captació d'imatges mitjançant dispositius mòbils per part de la PG-ME, sense consentiment de les persones afectades; i seguidament, la qüestió relativa al compliment del deure d'informar per part de la PG-ME.

2.1.- Sobre el consentiment per a la captació d'imatges per part de la PG-ME.

És un fet incontrovertit, admès per la pròpia DGP, que la PG-ME va procedir, amb motiu dels aldarulls que es van produir la nit del 31/05/2014 al 01/06/2014, a captar imatges i fotografiar a diverses persones que presumptament haurien participat en els incidents.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Aquesta captació d'imatges per part de la PG-ME mitjançant dispositius mòbils, s'ha de considerar com un tractament –recollida- de dades personals, d'acord amb el que estableix l'article 3.c) de la LOPD:

“Tractament de dades: les operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències”.

Atès que la recollida i tractament de les dades personals esmentades la va dur a terme la PG-ME, cal acudir a l'article 22 LOPD, dedicat de manera específica als fitxers de les Forces i els Cossos de Seguretat. Així, cal subratllar en aquest punt que el legislador, conscient que en aquest àmbit concret es pot donar una col·lisió del dret a la protecció de dades amb altres drets o principis constitucionals (com la seguretat pública i prevenció-persecució de les infraccions penals)-, va incloure a la LOPD el precepte esmentat –entre d'altres- amb la finalitat de regular de manera específica la recollida i el tractament de dades personals per part de les Forces i els Cossos de Seguretat. El precepte esmentat disposa el següent:

“La recollida i el tractament per a finalitats policials de dades de caràcter personal per les Forces i els Cossos de Seguretat sense el consentiment de les persones afectades estan limitats a aquells supòsits i aquelles categories de dades que siguin necessaris per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals, i han de ser emmagatzemades en fitxers específics establerts a aquest efecte, que s'han de classificar per categories en funció del grau de fiabilitat”.

Així, la consideració que una dada personal s'hagi tractat amb finalitats policials resulta especialment rellevant, atès que d'aquesta circumstància depèn que li sigui aplicable l'article 22 de la LOPD, el qual constitueix una excepció a la regla general del consentiment de l'art. 6 de la LOPD. En relació a què s'ha d'entendre per finalitats policials, la Recomanació nº (87)15 del Consell d'Europa, per la qual es regula l'ús de dades personals amb finalitats policials, explícita al seu apèndix el següent: *“l'expressió per a finalitats policials engloba totes les tasques per a les quals les autoritats de policia han d'actuar per a la prevenció i supressió del delictes i el manteniment de l'ordre públic”.* D'altra banda, el propi literal de l'article 22.2 de la LOPD delimita clarament el concepte de dades amb finalitats policials: seran les necessàries per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

D'acord amb els criteris exposats, s'ha d'entendre que la recollida de les imatges que va efectuar la PG-ME en el si de l'actuació policial que es va dur a terme amb motiu dels aldarulls que es van produir amb motiu del desallotjament de Can Vies tenia finalitats policials, per la qual cosa seria d'aplicació l'habilitació legal prevista a l'article 22.2 de la LOPD. Així doncs, en el cas aquí denunciat estariem davant una recollida i tractament de dades personals efectuat per la PG-ME que, tot i no haver comptat amb el consentiment de les persones afectades, estaria expressament habilitat pel precepte transcrit.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Al marge de l'anterior, cal tenir en compte les normes que, també en l'àmbit policial, regulen específicament la recollida de dades consistent en la captació d'imatges mitjançant dispositius mòbils. Aquest conjunt de normes està conformat per la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics; el Reial decret 596/1999, de 16 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 4/1997; i, pel que fa a Catalunya, també pel Decret 134/1999, de 18 de maig de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya.

L'article 1.1 de la LO 4/1997 determina que l'objecte de la llei és regular *"la utilització per les forces i cossos de seguretat de videocàmeres per gravar imatges i sons en llocs públics, oberts o tancats, i el seu posterior tractament, a fi de contribuir a assegurar la convivència ciutadana, l'eradicació de la violència i la utilització pacífica de les vies i espais públics, així com de prevenir la comissió de delictes, faltes i infraccions relacionats amb la seguretat pública"*.

L'article 5 d'aquesta mateixa norma regula l'autorització de videocàmeres mòbils:

"2. També es poden utilitzar en els altres llocs públics videocàmeres mòbils. L'autorització d'aquest ús correspon al màxim responsable provincial de les forces i cossos de seguretat, el qual ha d'atendre la naturalesa dels eventuais fets susceptibles de filmació i adequar la utilització del mitjà als principis que preveu l'article 6.

La resolució motivada que es dicti autoritzant l'ús de videocàmeres mòbils s'ha de posar en coneixement de la comissió que preveu l'article 3 en el termini màxim de setanta-dues hores, la qual pot recollir el suport físic de la gravació als efectes d'emetre l'informe corresponent.

En casos excepcionals de màxima urgència o d'impossibilitat d'obtenir a temps l'autorització indicada a causa del moment de producció dels fets o de les circumstàncies concurrents, es poden obtenir imatges i sons amb videocàmeres mòbils, de la qual cosa s'ha de donar compte, en el termini de setanta-dues hores, mitjançant un informe motivat, al màxim responsable provincial de les forces i cossos de seguretat i a la comissió esmentada en el paràgraf anterior, la qual, si ho considera oportú, pot requerir el lliurament del suport físic original i emetre'n l'informe corresponent.(...)"

En consonància amb aquests preceptes, l'article 12 del Decret 134/1999 estipula que:

"Gravació amb equips mòbils

12.1 En els supòsits de desordres públics i, en general, de perill concret per a la seguretat pública, correspondrà atorgar l'autorització per a la utilització d'equips mòbils de gravació d'imatges i de sons, amb els mateixos objectius que fixa l'article 10, al director general de Seguretat Ciutadana, per iniciativa pròpia o a requeriment del comandament superior del cos o del màxim responsable de cada regió policial del cos de mossos d'esquadra, o dels alcaldes pel que fa a les policies locals dels municipis respectius.

12.2 En supòsits de màxima urgència i sempre que les circumstàncies del cas impedeixin l'obtenció a temps de l'autorització preceptiva o bé quan es tracti de vies o llocs públics on s'hagi autoritzat la instal·lació de videocàmeres fixes, el comandament superior del cos, el cap de la regió policial corresponent o l'alcalde, respectivament, podran ordenar l'ús d'equips

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

mòbils de gravació d'imatges i de sons. El cap de policia o l'alcalde que hagi ordenat la seva utilització n'informarà de manera immediata i, en tot cas, dins el termini màxim de setanta-dues hores, al director general de Seguretat Ciutadana i a la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància. (...)"

Doncs bé, segons la resposta facilitada per la DGP al requeriment d'aquesta Autoritat, l'ús de les càmeres mòbils en el cas aquí denunciat, fou degudament informat a la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya, tal i com preveu la normativa abans transcrita.

Per afegitó a l'anterior, s'ha de tenir també en consideració allò que estableixen els articles 19 i 20 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, preceptes que habilitarien, pel que aquí interessa, la identificació de persones en determinades circumstàncies, concepte aquest d'identificació en què s'encabiria l'acte de fotografiar que va dur a terme la PG-ME.

"Article 19.

1. Els agents de les forces i cossos de seguretat poden limitar o restringir, pel temps imprescindible, la circulació o permanència a les vies o llocs públics en supòsits d'alteració de l'ordre, la seguretat ciutadana o la convivència pacífica, quan sigui necessari per al seu restabliment. Així mateix, poden ocupar preventivament els efectes o instruments susceptibles de ser utilitzats per a accions il·legals, i donar-los la destinació que legalment sigui procedent.

2. Per al descobriment i la detenció dels qui participin en un fet delictiu que causi una greu alarma social i per a la recollida dels instruments, efectes o proves del mateix fet, es poden establir controls a les vies, llocs o establiments públics, en la mesura indispensable als fins d'aquest apartat, per tal de procedir a la identificació de les persones que transitin o hi siguin, al registre dels vehicles i al control superficial dels efectes personals amb la finalitat de comprovar que no es porten substàncies o instruments prohibits o perillosos. El resultat de la diligència s'ha de posar immediatament en coneixement del Ministeri Fiscal.

Article 20.

1. Els agents de les forces i cossos de seguretat poden requerir, en l'exercici de les seves funcions d'indagació o prevenció, la identificació de les persones i realitzar les comprovacions pertinents en la via pública o en el lloc on s'hagi fet el requeriment, sempre que el coneixement de la identitat de les persones requerides sigui necessari per a l'exercici de les funcions de protecció de la seguretat que als agents encomanen aquesta Llei i la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat.

2. Si no s'aconsegueix la identificació per qualsevol mitjà, i quan sigui necessari als mateixos fins de l'apartat anterior, els agents, per impedir la comissió d'un delicte o falta, o per sancionar una infracció, poden requerir els qui no puguin ser identificats perquè els acompanyin a dependències pròximes i que disposin dels mitjans adequats per realitzar les diligències d'identificació, a aquests únics efectes i pel temps imprescindible.(...)"

A l'últim, tenint en compte les circumstàncies en relació amb les quals es van captar les imatges controvertides, cal aquí evidenciar la condició de policia judicial que ostenta la PG-

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

ME, així com les funcions que aquesta té encomanades, segons la legislació vigent, pel que fa al descobriment dels delinqüents.

L'article 12 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, explicita el següent:

“1 El Cos de Mossos d'Esquadra, com a policia ordinària i integral, exerceix les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a les forces i els cossos de seguretat, i, en concret:

(...)

Tercer. Les funcions de policia judicial que li corresponen d'acord amb l'article 13.5 de l'Estatut d'autonomia i que són establertes per l'article 126 de la Constitució, els articles 443 i 445 de la Llei orgànica del poder judicial i la resta de la legislació processal vigent, sens perjudici de les que corresponen a les policies locals. Aquestes funcions són acomplertes per mitjà dels serveis ordinaris del Cos o per mitjà de les seves unitats orgàniques de policia judicial, a iniciativa pròpia o a requeriment de les autoritats judicials o del ministeri fiscal”.

Per la seva banda, segons l'ordenament jurídic, correspon a la policia judicial:

L'article 126 de la Constitució Espanyola (CE) determina:

“La policia judicial depèn dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal en les seves funcions d'indagació del delicte i de descobriment i assegurament del delinqüent, en els termes que la llei estableixi”.

En concordança amb el precepte anterior, l'article 282 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, enuncia:

“La policia judicial té per objecte, i és obligació de tots els qui la componen, descobrir els delictes públics que es cometin al seu territori o demarcació; practicar, segons les seves atribucions, les diligències necessàries per comprovar-los i descobrir els delinqüents, i recollir tots els efectes, instruments o proves del delicte que hi hagi perill que desapareguin, els quals han de posar a disposició de l'autoritat judicial (...)”

Pel que fa a la interpretació d'aquest precepte resulta especialment clarificadora, pel que aquí interessa, la doctrina jurisprudencial que conté la Sentència del Tribunal Suprem de data 06/05/1993, doctrina que es manté vigent en sentències posteriors dictades pel mateix Tribunal Suprem (per totes STS de 01/06/2012).

“ 2.º Las tareas de investigación de todo hecho delictivo están encaminadas a practicar los diligencias necesarias para comprobar y descubrir a los delincuentes y recoger todos los efectos, instrumentos o pruebas del delito, poniéndolos a disposición de la autoridad judicial.

En el desarrollo de estas funciones se pueden realizar labores de vigilancia u observación de lugares o personas que pudieran estar relacionadas con el hecho que es objeto de la investigación. Estas labores de vigilancia se pueden desarrollar en la vía pública concretándose en tareas de seguimiento o visualización de comportamientos y conductas de

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

las personas consideradas como sospechosas. Para llevar a cabo estas funciones se pueden utilizar toda clase de medios que permitan constatar la realidad sospechada y que sean aptos para perfilar o construir un material probatorio que después pueda ser utilizado para concretar una denuncia ante la autoridad judicial.

No están descartados los sistemas mecánicos de grabación de imágenes y su utilización debe realizarse dentro de los márgenes marcados por el respeto a la intimidad y a la inviolabilidad del domicilio. Los derechos establecidos por la Ley Orgánica de 5 de mayo de 1982 reguladora de la protección civil del derecho al honor, a la intimidad personal y familiar y a la propia imagen, no pueden considerarse absolutamente ilimitados. Imperativos de interés público pueden hacer que por ley se autoricen expresamente determinadas entradas en el ámbito de la intimidad que podrán ser reputadas legítimas. Según el art. 8 de la Ley Orgánica antes mencionada, no se reputarán intromisiones ilegítimas las actuaciones autorizadas o acordadas por la autoridad competente de acuerdo con la ley. El art. 282 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal autoriza a la Policía a practicar las diligencias necesarias para comprobar los delitos y descubrir a los delincuentes.

No existe obstáculo para que las labores de investigación se extiendan a la captación de la imagen de las personas sospechosas de manera velada y subrepticia en los momentos en que se supone fundadamente que está cometiendo un hecho delictivo. Del mismo modo que nada se opone a que los funcionarios de policía hagan labores de seguimiento y observación de personas sospechosas, sin tomar ninguna otra medida restrictiva de derechos, mediante la percepción visual y directa de las acciones que realiza en la vía pública o en cualquier otro espacio abierto. No existe inconveniente para que pueda transferir esas percepciones a un instrumento mecánico de grabación de imágenes que complementa y toma constancia de lo que sucede ante la presencia de los agentes de la autoridad.

3.º La captación de imágenes se encuentra autorizada por la ley en el curso de una investigación criminal siempre que se limiten a la grabación de lo que ocurre en espacios públicos fuera del recinto inviolable del domicilio donde tiene lugar el ejercicio de la intimidad. Por ello, cuando el emplazamiento de aparatos de filmación o de escucha invada el espacio restringido reservado para la intimidad de las personas sólo puede ser acordado en virtud de mandamiento judicial que constituye un instrumento habilitante para la intromisión en un derecho fundamental. No estarían autorizados, sin el oportuno placet judicial, aquellos medios de captación de la imagen o del sonido que filmaran escenas en el interior del domicilio prevaliéndose de los adelantos y posibilidades técnicos de estos aparatos grabadores, aun cuando la captación tuviera lugar desde emplazamientos alejados del recinto domiciliario.

Seguint amb les funcions de policia judicial, l'article 547 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, estableix:

“La funció de la policia judicial comprèn l'auxili als jutjats i tribunals i al ministeri fiscal en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i l'assegurament dels delinqüents. Aquesta funció competeix, quan siguin requerits per prestar-la, a tots els membres de les forces i cossos de seguretat, tant si depenen del Govern central com de les comunitats autònomes o dels ens locals, dins l'àmbit de les seves competències respectives”.

I l'article 549 d'aquesta mateixa norma disposa que “corresponen específicament a les unitats de policia judicial les funcions següents:

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

- a) *Esbrinar sobre els responsables i les circumstàncies dels fets delictius i la detenció dels primers, i donar-ne compte seguidament a l'autoritat judicial i fiscal, de conformitat amb el que disposen les lleis.*
- b) *Auxiliar l'autoritat judicial i fiscal en totes les actuacions que hagi de fer fora de la seva seu i requereixin la presència policial.*
- c) *Realitzar materialment les actuacions que exigeixin l'exercici de la coerció ordenades per l'autoritat judicial o fiscal.*
- d) *Garantir el compliment de les ordres i resolucions de l'autoritat judicial o fiscal.*
- e) *Qualssevol altres de la mateixa naturalesa en què sigui necessària la seva cooperació o auxili ordenades per l'autoritat judicial o fiscal”.*

I en relació amb aquest precepte, l'article 2 del Reial decret 769/1987, de 19 de juny, sobre regulació de la policia judicial, estableix que *“els membres de les forces i cossos de seguretat, en les seves funcions de policia judicial, han de desenvolupar les cometes que expressa l'article 1, a requeriment de l'autoritat judicial, del Ministeri Fiscal o dels seus superiors policials, o per iniciativa pròpia a través d'aquests últims, en els termes que preveuen els articles següents”.* En aquest mateix sentit, afegeix l'article 4 del citat Reial decret que *“tots els components de les forces i cossos de seguretat, sigui quina en sigui la naturalesa i dependència, han de practicar per iniciativa pròpia i segons les atribucions respectives, les primeres diligències de prevenció i assegurament així que tinguin notícia de la perpetració del fet presumptament delictiu, i han d'ocupar i custodiar els objectes que provinquin del delictes o estiguin relacionats amb la seva execució; n'han de donar compte en els termes legals a l'autoritat judicial o fiscal, directament o a través de les unitats orgàniques de la policia judicial”.*

Els preceptes que s'acaben de transcriure porten a la conclusió que correspon a la PG-ME, atesa la funció que té atribuïda la policia judicial, dur a terme les diligències relatives a la identificació del delinqüent. I és precisament en el marc d'aquestes diligències en les quals s'encabiria la recollida d'imatges a través de càmeres mòbils per part de la PG-ME.

En definitiva, que per totes les raons que s'han exposat en aquest apartat, cal concloure que en relació amb la recollida i tractament de dades personals efectuat per la PG-ME i que va donar lloc a la present denúncia, no s'observen indicis que permetin imputar la vulneració de la legislació de protecció de dades de caràcter personal.

2.2.- Pel que fa al dret d'informació.

La persona denunciant es queixava que no s'hauria informat a les persones afectades quines imatges foren captades per la PG-ME, en relació a la possibilitat d'exercici dels seus drets ARCO (accés, rectificació, cancel·lació i oposició).

Amb caràcter general, l'article 5 de la LOPD estableix el següent en relació al *dret d'informació en la recollida de dades*:

“1. Els interessats als quals se sol·licitin dades personals han de ser prèviament informats de manera expressa, precisa i inequívoca:

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

- a) De l'existència d'un fitxer o un tractament de dades de caràcter personal, de la finalitat de la recollida de les dades i dels destinataris de la informació.
- b) Del caràcter obligatori o facultatiu de la resposta a les preguntes que els siguin plantejades.
- c) De les conseqüències de l'obtenció de les dades o de la negativa a subministrar-les.
- d) De la possibilitat d'exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.
- e) De la identitat i la direcció del responsable del tractament o, si s'escau, del seu representant.

Quan el responsable del tractament no estigui establert en el territori de la Unió Europea i utilitzi en el tractament de dades mitjans situats en territori espanyol, ha de designar, llevat que aquests mitjans s'utilitzin amb finalitats de tràmit, un representant a Espanya, sens perjudici de les accions que es puguin emprendre contra el mateix responsable del tractament."

Ara bé, tal com succeeix amb el consentiment, també respecte al deure d'informació la LOPD ha introduït una regulació específica per al cas de fitxers policials. En concret, l'art. 24 de la LOPD estableix una excepció per a aquest supòsit, quan preceptua que l'exigència d'informació prevista a l'art. 5 de la LOPD no és aplicable a la recollida de dades efectuada per les forces i els cossos de seguretat, quan el fet de facilitar tal informació "*afecti la Defensa Nacional, la seguretat pública o la persecució d'infraccions penals*".

En el cas que aquí s'analitza, aquesta Autoritat considera que la PG-ME, tenint en consideració les circumstàncies en què es va produir la captació de les imatges –i que s'han detallat anteriorment-, no tenia l'obligació d'informar les persones afectades dels extrems previstos a l'art. 5 de la LOPD, atesa la concurrència dels requisits exigits per l'article 24 de la LOPD per tal que no operi el deure d'informar.

3.- De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret segon, i atès que no ha resultat acreditada durant la present informació prèvia l'existència d'indicis racionals que permetin imputar cap fet que pogués ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la LOPD, procedeix acordar l'arxiu de les presents actuacions.

L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que "*(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats*". I l'art. 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment: "*a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa.*"

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número 265/2014, relatives a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Segon.- Notificar aquesta Resolució a la Direcció General de la Policia i comunicar-la a la persona denunciant.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat denunciada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat denunciada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 30 de gener de 2015